

пізній вечір...

Ольга Бурканова

пізній вечір.
порожня "сімейна пекарня".
тепле світло лягає на залишки хліба.
продавчині обличчя замріяно сяє:
у руці телефон, за софіти — вітрина.

лиш екран і вона. і навколо — нікого.
став на паузу світ, причаївся старанно.
на екрані до крику, до болю тісному
лиш обличчя. і очі що світять коханням.

і ні слова. ні звуку. вони все сказали.
навіть більше — не треба нічого казати.
він живий. усміхається. і він незламний
поки очі її його можуть тримати

вересень 2023. #війна

© Ольга Бурканова #EnlitePoetry